
Obletnice

Nataša Kandus - šestdesetletnica

Knjižnica je za vsak raziskovalni inštitut pomemben sestavni del, saj si brez nje znanstvenega dela ne moremo predstavljati. Knjižnica pa niso le knjige, ampak tudi ljudje, ki v njih zanje skrbijo, s tem pa tudi za nemoteno delo raziskovalcev in drugih uporabnikov. Čeprav se s temi ljudmi vsak dan srečujemo, jih sprašujemo, jim naročamo to in ono knjigo ali različne bibliografske podatke in včasih tudi še kakšne druge podatke in informacije, pa kljub vsemu ostaja njihovo delo velikokrat neopazno, nezabeleženo in večkrat premalo cenjeno. Tudi za Inštitut za novejšo zgodovino je knjižnica zelo pomemben del ustanove in zato je prav, da se v inštitutovi reviji vsaj bežno spomnimo okroglega jubileja njene vodje Nataše Kandus.

Inštitut je prvo in edino delovno mesto njene poklicne kariere, ki se je začela leta 1972 po končanem študiju zgodovine in geografije na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani. Po začetnih letih uvajanja, opravljenem strokovnem izpitu leta 1978, ki so mu kasneje sledili še računalniški seminarji in tečaji, je postala vodja knjižnice, kar je tudi še sedaj. Vsa ta leta je skrbela, da je delo knjižnice (nabava, izposoja ipd.) potekalo nemoteno in da so bili vsi zadovoljni.

Omeniti je treba tudi jubilatkinino strokovno delo, ki ga je opravila v tem času in ki ga ni malo. Kaže se v številnih bibliografijah, med katerimi naj posebej omeniti le nekatere: najprej je že leta 1980 pripravila bibliografijo Letopisa Muzeja narodne osvoboditve za leti 1957 in 1958 in njegovega naslednika Prispevkov za zgodovino delavskega gibanja za leta 1960 do 1980, in leta 1988 še bibliografijo Prispevkov za leta 1980 do 1985, potem 1989 skupaj z Zdenkom Čepičem in Damijanom Guštinom Biobibliografijo ob 30 letnici Inštituta za zgodovino delavskega gibanja. Poleg tega je omeniti vsakoletno bibliografijo sodelavcev inštituta za leta od 1982 do 1997, vse dokler je revija to bibliografijo objavljala. Ob jubilejih inštitutovih sodelavcev je Nataša Kandus pripravila njihove bibliografije (za Franceta Škerla, Dušana Bibra, Franceta Klopčiča, Toneta Ferenca, Ivana Križnarja, Milico Kacin-Wohinz).

Z bibliografijami je sodelovala tudi zunaj inštituta. Še posebej je pomembna bibliografija, ki so jo pod uredništvom Sergija Vilfana pripravile Nataša Kandus, Olga Janša-Zorn in Eva Holz pod naslovom Slovenian historiography in foreign languages, published from 1918 -1993, ki je izšla leta 1995 za svetovni kongres zgodovinarjev v Montrealu. Naslednje njeno pomembno delo je njen prispevek pri

inštitutovem kolektivnem delu Slovenska novejša zgodovina 1848-1992, ki ga je inštitut izdal v dveh zajetnih zvezkih leta 2005. Nataša Kandus je tu opravila velik del bibliografskega dela. Za različne založbe je pripravila izbor bibliografij: o osamosvojitvi Slovenije, o Judih na Slovenskem med drugo svetovno vojno, o holokavstu, o španski državljanski vojni, o nacizmu in fašizmu. Tu gre za dela, ki so objavljena v slovenščini. V letih 1977 do 1979 je sodelovala tudi pri bibliografiji novih tujih historičnih publikacij v ljubljanskih osrednjih knjižnicah, ki je izhajala v Zgodovinskem časopisu.

To suho naštevanje podatkov o njenem profesionalnem oziroma strokovnem ni vse, zaradi česar je Nataša Kandus spoštovana in priljubljena. To je njen odnos, kot se nekam uradniško reče, do uporabnikov knjižnice. Do vsakogar je prijazna in ustrežljiva, potrpežljiva, pripravljena pomagati in iskati bolj kot je nujno in večkrat tudi potrebno. Njena široka razgledanost na različnih področjih od umetnosti in literature ter glasbe, znanje jezikov in še kaj, ji omogočajo, da ji je znano in poznano več in bolj, kot si marsikdo tako na hitro predstavlja. Zaradi njene pozitivne značajske naravnosti je knjižnica prostor, kjer se inštitutovi sodelavci in pa stalni zunanji obiskovalci radi srečujejo.

Ob okrogli obletnici ji zato iskreno čestitamo in si želimo, da bi tako ostalo še vrsto let.

Franc Rozman